

ind i Forbrydernes Myfterium. Desuden er det ikke Alle, der ere i den Grad Sproget mægtige, at de tilfulde vide, hvad Betydning det Studsmaal, de give, vil faae, medens Andre ere Sproget i den Grad mægtige, at de, ved at give et Studsmaal, kunne udrette tilstrækkeligt til Skade og Fordærvelse for det Æhende, de tilfældigviis have Noget imod, uden dog i fjerneste Maade at kunne drages til Ansvar derfor efter Lovgivningen. Jeg skal saaledes gjøre Dem bekendt med en Studsmaalspaategning, som jeg tilfældigviis kjenner, og som lyder saaledes: „N. N. har tjent mig i 8 Dage, dermed var jeg fornøjet“. De see, mine Herrer! at denne Studsmaalspaategning kan være affattet i den fuldstændigste Naivitet og være beregnet paa at skulle være udmærket, idet den vedkommende Huusbond ikke i den Grad har været Herre over Sproget, som ønskes kunde, men det er ogsaa muligt, og dette er sandsynligt, at der i denne Studsmaalspaategning ligger et fint og bittert Angreb paa det vedkommende Æhende. Saaledes blev det forstaaet, og vedkommende Æhende gik fra Huus til Huus uden at kunne faae Tjeneste. Jeg indseer derfor ikke, at der er eller kan tænkes noget andet Middel til at raade Bod paa de Ulykker, som Studsmaalspaategningerne have fremkaldt, end det aldeles at forbyde dem i selve Æhendebogen, medens der naturligviis kan gives saa gode og saa flette Studsmaal udenfor Æhendebogen, som man vil, og som det vedkommende Æhende, naar det søger Tjeneste, kan fremkomme med og støtte sig paa eller lade være at fremkomme med, Alt ligesom det selv synes. — Naar den ærede Justitsminister synes at mene, at dette Lovforslag var udførligere, end det behøvede at være, skal jeg kun som en historisk Bemærkning fremsføre, hvad jeg forrige Gang, jeg havde Ordet, forglemte, nemlig, at da jeg sidst fremkom med Forslaget, var det affattet i ganske faa Linier, om jeg ikke tager feil i en eneste Paragraph. Det kom dengang til et Udvalg af 5 Medlemmer, og det Forslag, som her foreligger, er Udvalgets Omredaction af mit Forslag, samvittighedsfuld affkrevet med Undtagelse af et Par Sprogrettelser. Naar det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Nyholm) har meent, at det

Bedste var aldeles at affaffe Studsmaalsbogen, da tør jeg ikke være ganske enig med ham deri. Smidlertid er jeg fuldkommen enig med ham i, at dersom Valget var mellem aldeles at affaffe den eller beholde den, som den er, da burde man affaffe den. Naar det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) udtalte, at det er vanskeligt at fortolke Begrebet „Tjenestehende“, saa er jeg fuldstændig enig med ham deri, og jeg for mit Vedkommende skal ikke have Noget imod, at dette Udtryk blev ombyttet med et andet. Naar han dernæst mener, at en saadan Bog, der alt-saa ikke blev en Æhendebog, skal være et Tegn, som Enhver skal have, Mand eller Kvinde, naar de bleve 15 Aar, er jeg ikke saa langt fra for mit personlige Vedkommende at kunne gaa ind paa dette hans Ønske, denne hans Fordring, Noget, som han maastee ogsaa vil see, dersom han gjennemgaaer Forhandlingerne fra forrige Gang, denne Sag var til Behandling. Han vil da nemlig see, at jeg for mit Vedkommende, og det netop eller dog væsentlig af de af ham anførte Grunde, ønskede ikke en Æhendebog, men en Kjenningsbog; en Bog, hvorved dens Eier, uden Hensyn til, om han i daglig Tale kaldes Æhende, kunde godtgjøre sin Identitet og gjøre sig kendt.

Da ikke Flere begjærede Ordet, gik man til Afstemning, hvorved Lovforslagets Overgang til 2den Behandling vedtoges eenstemmig med 61 Stemmer.

Solstein: Jeg tillader mig at foreslaae Medsattelsen af et Udvalg, bestaaende af 7 Medlemmer.

Fermanfen: Det forekommer mig, at Sagen blev saa grundig behandlet forrige Gang, den var her i Æhendet, at det ikke skal være nødvendigt paany at henvise den til et Udvalg. De Forandringer, som Forslaget, som det foreligger, muligens kunde trænge til, kunne ikke være større, end at de kunne gjøres ved Ændringsforslag. Jeg skal derfor tillade mig at foreslaae, at der ikke nedsettes noget Udvalg.